

just passer for hans særegne Evner; jeg tvivler ikke om, at han vil modtage den, især da hans Stilling her i Sognet aabenbart ikke tilfredsstiller ham, ja maaske endog rent ud er bleven uholdbar. Jeg ønsker derfor alene af den Grund meget, at De foreløbig forbliver her i Embedet. Der vil jo nemlig nu opstaa en Vakance, under hvilken De altsaa vil blive konstitueret; og sandsynligvis vil denne komme til at udstrække sig over et længere Tidsrum, idet det er Hensigten at benytte Lejligheden til at foretage en længe paatænkt Omregulering af Embedet. Som De vel veed, har Beboerne i Sognets nordlige Spids i mange Aar klaget over den lange Vej, de har til Kirke og Skole, og der er nu al Grund til endelig at imødekomme deres Ønsker om at blive overflyttede til Nabosognet, saa meget mere som dette — efter hvad de altid selv har paa-staaet, og hvad der ved nærmere Undersøgelser nu er bleven godtgjort — virkelig er deres gamle Modersogn. Fuldbgyrdelsen af en saadan Omregulering kræver altid adskillige Forberedelser; der vil maaske hengaa et Par Aar, og hvilke Udsigter der til den Tid og under de forandrede Omstændigheder — der jo nemlig ogsaa vil faa Indflydelse paa Embedsindtægterne — kan blive for Dem her, det skal jeg ikke udtale mig om men ganske overlade til Dem selv at overveje. Jeg skal i det hele ikke fordybe mig mere i Emnet; det finder jeg ingen Anledning til, ja jeg har maaske næppe engang Ret til det; jeg har kun betroet Dem saa meget, som jeg allerede har, fordi jeg har villet forhindre, at De gjorde noget overilet Skridt. Jeg skal blot tilføje, at ogsaa efter min Mening er det netop her, at De — i det mindste foreløbigt — bør og skal have Deres Gerning; men De vil forhaabentlig nu have indseet, at der netop i Deres nuværende Stilling aabner sig en stor og betydningsfuld Virksomhed for Dem . . . i hvert Fald for en Aarrække. Som jeg sagde Dem før, vi har i vore Dage Brug for alle Kirkens unge og friske Kræf-